

La aktuala intervjuo

Rudolf Fischer prezidanto de GEA

E.a.: S-ro Fischer, ĵus la membrokunveno dum la Germana Esperanto-Kongreso elektis vin prezidanto de Germana Esperanto-Asocio (GEA). Ĉu oni rajtas gratuli?

R.F.: Mi pli volonte akceptas bondezirojn por nia laboro. Tre ĝojigis min la fido de la membraro al mi, kiun mi ofte dum la kongreso sentis. Eĉ malgrandajn paneojn oni ne tiom senindulge kritikis kiel kutime.

E.a.: Ĉu el via vidpunkto la kongreso estis sukcesa?

R.F.: Absolute jes. La programo estis bona miksaĵo inter distraĵoj kaj laborokunsidoj. La lastaj laŭ mia impresoj estis pli viglaj ol dum la antaŭaj jaroj. Iom mi bedaŭris tamen, ke relative multaj GEA-estraranoj pro diversaj kaŭzoj ne ĉeestis la kongreson. Tio laŭeble ne ripetigu.

E.a.: Kaj ĉu nun komenciĝas sub via gvidado nova erao de GEA?

R.F.: Ne en tiu senco, ke mi nun povas ĉion ŝanĝi. Ke mia antaŭulo, Andreas Emmerich, restas vicprezidanto, montras, ke temas pri kontinuo de la ĝisnuna laboro, eble kun iom ŝovataj akcentoj.

E.a.: En *Esperanto aktuell* antaŭ ne longe estis la demando, ĉu Esperanto estas nun antaŭ sia fino. Kiel vi vidas tion?

R.F.: Mi tre miris pri tiu rezonado, kiu tre unuflanke interpretas nekonstesteban fenomenon, nome, ke niaj grupoj ŝrumpas. Sed unue tio estas nuntempe ĝenerala fenomeno, kaj due tio nur signifas, ke ni devas novorganizi nian laboron. La kunvenoj de la grupoj, iam la nura eblo, praktiki nian lingvon kaj plistabiligi niajn internajn kontaktojn, ne estas plu tiom bezonataj, ĉar ni ĉiutage renkontas Esperantistojn el la tuta mondo en la Interreto.

E.a.: Sed kion faru tiuj, kiuj ne havas retkonekton? Kaj ĉu ne la buŝa aplikado de Esperanto reduktiĝos zorgige?

R.F.: Restas la aranĝoj, al kiuj oni povas veturi, kaj nia kalendaro estas plena kiel neniam ajn antaŭe. Aliflanke, pro niaj membroj sen komputilo ni ankaŭ ne planas, eldoni *Esperanto aktuell* nur en elektronika formo.

E.a.: Ĉu vi povas diri ion pri la novaj akcentoj de la estrara laboro, kiun vi jam menciis?

R.F.: Jes, volonte. Post la establado de nia centro en Herzberg ni havas la ebolon, kunlabore kun Asocio de Germanaj Esperanto-Instruistoj (AGEI) trejni estontajn instruistojn kaj kursestrojn. En tiu agado ankaŭ Germana Esperanto-Instituto (GEI) ludu pli grandan rolon ol ĝis nun. La centran celon mi formulus tiel, ke ni dum la venontaj jaroj volas plifortigi niajn klopodojn, esti videblaj. Ankaŭ ĝis nun ni ne restis en memelektita geto, sed ofte aperis en aranĝoj de aliaj asocioj, ekzemple komence de junio en la evangelia eklezia kongreso en Kolonjo kaj meze de junio en la lingvofoiro de „Verein Deutsche Sprache“ en Mühlhausen, Turingujo. Tasko de AGEI estos, instigi lernejojn al projekt-semajnoj kun Esperanto kaj eble eĉ stimuli tiun aŭ alian instruiston, gvidi laborgrupon de Esperanto aŭ prezenti Esperanto-provlecionon anstataŭante kolegon en instruaro. La lerneja instruado en Herzberg mem estas ja jam kuraĝiga.

GEI havas sur la tablo, elverki ekzamenojn, kiuj laŭ la nivelo estos kompareblaj kaj agnoskataj same kiel aliaj fremdlingvaj ekzamenoj en Eŭropo. Tio estus tre grava paŝo antaŭen, kaj miajn bondezirojn al prof. d-ro Martin Haase, direktoro de GEI, atingi tion. Plifortigi la pozicion de la subfako interlingviko en la universitatoj, ni povas grandparte cedi al la koncerna scienca

Rudolf Fischer
Foto: Michael Schwakenberg

societo, „Gesellschaft für Interlinguistik“, kiu ja ne estas kaj ne estu Esperanto-entrepreno. Tamen ankaŭ la Esperanto-instruado bone konformas kun tiu kadro.

E.a.: Ĉu el via vidpunkto estas iu bona perspektivo de Esperanto nuntempe?

R.F.: Jes. Ŝajnas, ke la publika opinio pri Esperanto ŝanĝiĝas al rimarkeble pozitiva sinteno. La juna generacio ne plu havas antaŭjuĝojn. Plie ofte petas nin eksteruloj, aldoni Esperanton al la lingvoj de iuj aktivadoj, repaĝoj aŭ informportaloj, ĉar „Esperanto tie ja ne manku“. Nia lingvo estas survoje al stato, ke ĝi ne plu estas ekzotikaĵo, per kiu oni povas amuzi eksterulojn, sed ĝi komencas aparteni al la socia ĉiutago. Danke al niaj retkursoj ankaŭ ne-movadanoj lernas kaj aplikas Esperanton. La plej freŝa kulmino estas la invito de Europa Union, ke mi dum publika diskuto en Berlin prezentu niajn ideojn, kiel Esperanto povas utili al la EU. Malgraŭ ĉiuj skrupuloj, ke nek ni nek Esperanto estas jam maturaj por grandvaste enkonduki ĝin, ni almenaŭ devas skizi viziojn. Nome, la nuran alternativon, ke Eŭropo transprenu la Usonan kaj forjetu siajn gepatrajn lingvojn, apenaŭ iu volas.

E.a.: S-ro Fischer, dankon pro la intervjuo kaj bondezirojn por via laboro!